

Styczeń w bawelnie
Plan miesięczny
wykonany z nadwyżką

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 27 (2959) ROK X

ŁÓDŹ, WTOREK 2 LUTEGO 1954 ROKU

CENA 15 GR

Rząd PRL popiera żądanie
Chińskiej Republiki Ludowej
wznowienia obrad sesji ONZ

i rozmów wstępnych
w Korei

Min. Mołotow przedstawia w Berlinie radziecki projekt

w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami

BERLIN, 1.2.

Dnia 1 lutego odbyło się 7 posiedzenie konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw. Obrady konferencji w b. tygodniu odbywać się będą w siedzibie wysokiego komisarsa ZSRR w Niemczech.

Na poniedziałkowym posiedzeniu przewodniczył minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotow. Przemawiali kolejno ministrowie Eden, Bidault i Mołotow. Minister Mołotow przedstawił 2 projekty: 1) w sprawie projektu traktatu pokojowego z Niemcami i 2) w sprawie przygotowania traktatu pokojowego z Niemcami i zwołania konferencji pokojowej najpóźniej w październiku 1954 r.

Ponadto minister Mołotow złożył oświadczenie, w którym uzasadnił stanowisko ZSRR w związku z powyższymi projektami.

Projekt rządu radzieckiego w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami brzmi:

— Upłynęło już blisko dziesięć lat od chwili gdy zakończyła się wojna z Niemcami, a mimo to Niemcy wciąż jeszcze nie mają traktatu pokojowego. Znajdują się w stanie rozbitcia, pozostają nadal nie równouprawnione w stosunku do innych państw. Takiej niemożliwej sytuacji należy położyć kres. Odpowiadają na to dążenia wszystkich narodów milujących pokój. Bez jak najwcześniejszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami nie można zapewnić sprawnego ustosunkowania się do prawie wszystkich narodowych interesów narodu niemieckiego.

Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami ma donieść do znaczącego dla utrwalenia pokoju w Europie. Traktat pokojowy z Niemcami umożliwi ostatnie rozwiązanie zagadnień wynikłych w następstwie drugiej wojny światowej. W rozwiązaniu tych zagadnień są żywotnie zainteresowane państwa europejskie, które ucieleśniają skuteczną agresję hitlerowskiej, zwłaszcza zaś sąsiadów Niemiec. Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami przyczyni się do polepszenia ogólnej sytuacji międzynarodowej i przez to samo do ustanowienia trwałego pokoju.

Konieczność przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami podjęta została przez Niemców, którzy dwukrotnie rozpatrzyli wojnę światową, nie zostało usunięte, ponieważ wciąż jeszcze nie są wykonane odpowiednie postanowienia konferencji poczdamskiej.

Traktat pokojowy z Niemcami powinien zapobiec możliwości odrodzenia militarystyki niemieckiej i wznowienia agresji niemieckiej.

Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami zapewni narodowi niemieckiemu trwałe warunki pokoju, przyczyni się do zgodnej z uchwałami poczdamskimi do rozwoju Niemiec jako państwa demokratycznego i miłującego pokój oraz do narodowej współpracy z innymi narodami.

Wychodząc z tego założenia rządy Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji postanowiły niezwłocznie przystąpić do opracowania traktatu pokojowego z Niemcami.

Rządy ZSRR, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji uważają, że przygotowanie traktatu pokojowego powinno odbywać się z udziałem Niemców reprezentowanych przez rząd ogólnoniemiecki i że traktat pokojowy z Niemcami powinien opierać się na następujących podstawach:

(Podstawy traktatu pokojowego z Niemcami — patrz str. 2).

W rocznicę zwycięstwa pod Stalingradem

Dzisiaj 11 rocznica ostatecznego rozgromienia okrajonych pod Stalingradem wojsk hitlerowskich. Zwycięstwo Armii Radzieckiej w tej wielkiej bitwie było zwrotnym punktem w drugiej wojnie światowej. NA ZDJĘCIU: Stalingrad — Niemcy zostali rozgromieni. Miasto jest wolne. Żołnierz Armii Czerwonej wypuszcza czerwony chorągiew. Fot. — CAP

Tysiące metrów tkanin wyprodukowali już włóknarze łódzcy w Cynie Przedzjazdowym

W zakładach Łódź i województwa trwa nieustanna walka o wypełnienie zobowiązań przedzjazdowych. Robotnicy, majstrów i technicy nie szczędzą siły, aby dotrzeć do słowa danego naszej partii i godnie uczcić 11 Zjazd PZPR.

Dalszy milion zł przyznano na budowę Teatru Narodowego w Łodzi

Przed kilkoma dniami poinformowaliśmy naszych czytelników o przyznaniu kredytów na budowę Teatru Narodowego w Łodzi.

Jak dowiadujemy się obecnie z Prezydium Rady Narodowej m. Łódź, kwota przyznana na sporządzenie niezbędnej dokumentacji i prowadzenie robót budowlanych gmachu Teatru została powiększona o dalszy milion złotych.

Obecnie więc budownictwo Teatru Narodowego ma do dyspozycji 4,5 miliona złotych. Chodzi więc teraz tylko o to, by pokaźną tę sumę jak najwłaściwiej wykorzystać do końca bieżącego roku.

ZWAE rozpoczęły produkcję artykułów gospodarstwa domowego

Pragnąc, w myśl wytycznych IX Plenum KC, przyczynić się do lepszego i pełniejszego zaspokajania potrzeb ludzkiej pracy, Zakłady Wytwarzania Aparatury Elektrycznej w Łodzi przystąpiły do produkcji ubocznej z odpadów blachy aluminiowej artykułów gospodarstwa domowego. Będą to półtorowe kubki do mleka, rondelki, patelnie i tacyk czerpakowe.

Poza tym zakłady zapoczątkują produkcję nie znanych do tej pory w Polsce suzarek dla fotografów-amatorów, na wzór produkowanych w Czechosłowacji, oraz reflektorów statywowych, stołowych i wałków gumowych do naklejania fotografii.

W gromadzie Dąbkowice powstała spółdzielnia produkcyjna

Osiągnięcia dobre gospodarcze w gromadzie produkcyjnej w Dąbkowicach w Grochowie i Bednie w pow. kutnowskim przyczyniają się do powstawania nowych spółdzielni w okolicznych gromadach.

Ostatnio jedenastu najbardziej świadomych chłopów z Dąbkowic postanowili zorganizować w swej gromadzie spółdzielnię produkcyjną. W dniu 30 stycznia br. podpisali oni statut, obierając III typ spółdzielni.

Konieczność przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami podjęta została przez Niemców, którzy dwukrotnie rozpatrzyli wojnę światową, nie zostało usunięte, ponieważ wciąż jeszcze nie są wykonane odpowiednie postanowienia konferencji poczdamskiej.

Traktat pokojowy z Niemcami powinien zapobiec możliwości odrodzenia militarystyki niemieckiej i wznowienia agresji niemieckiej.

Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami zapewni narodowi niemieckiemu trwałe warunki pokoju, przyczyni się do zgodnej z uchwałami poczdamskimi do rozwoju Niemiec jako państwa demokratycznego i miłującego pokój oraz do narodowej współpracy z innymi narodami.

Wychodząc z tego założenia rządy Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji postanowiły niezwłocznie przystąpić do opracowania traktatu pokojowego z Niemcami.

Rządy ZSRR, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji uważają, że przygotowanie traktatu pokojowego powinno odbywać się z udziałem Niemców reprezentowanych przez rząd ogólnoniemiecki i że traktat pokojowy z Niemcami powinien opierać się na następujących podstawach:

(Podstawy traktatu pokojowego z Niemcami — patrz str. 2).

W związku z jednostronnym i bezprawnym aktem przekazania jeńców koreańskich i chińskich w ręce tzw. dowództwa NZ oraz nadaniem im przez to dowództwo statusu osób cywilnych, rząd PRL oświadcza co następuje:

Delegując swego przedstawiciela do komisji repatriacyjnej państw neutralnych, której głównym i naczelnym zadaniem było umożliwienie repatriacji jeńców wojennych, rząd PRL pragnął przyczynić się do wykonania postanowień układu rozejmowego i porozumienia o kompetencji KRPN.

Stwierdzić jednak należy, że od początku istnienia komisji strona amerykańska, zmierzając do ograniczenia istoty kompetencji komisji i faktycznego uniemożliwienia wykonania jej zadań, systematycznie przeszkadzała w jej działalności.

Wystarczy przypomnieć uniemożliwienie rozpoczęcia akcji wyjaśniającej w terminie przewidzianym porozumieniem o kompetencji KRPN, osłanianie organizowanego przez agentów Czang Kai-szeka i Li Syn Mana terroru w obozach, aby przeszkodzić jeńcom w skorzystaniu z ich prawa do repatriacji i uniemożliwienie przeprowadzenia akcji wyjaśniającej w ciągu efektywnych 90 dni. Nadanie zaś statusu osób cywilnych jeńcom koreańskim i chińskim, a faktycznie zatrzymanie ich siłą przez stronę amerykańską i ich bezprawne wcielenie w szeregi wojsk czangkajskich jest nie tylko pogwałceniem umowy o rozejmie, lecz aktem jaskrawo sprzecznym ze zwyczajami i zasadami międzynarodowymi.

W wyniku tych wszystkich posunięć, akcja wyjaśniająca trwała, jak wiadomo, jedynie dni 10 zamiast 90 i mogła objąć tylko 15 proc. jeńców. Odrzuceniem zatem większości jeńców pozbawiono możliwość uzyskania wyjaśnień.

Rząd PRL pragnie przypomnieć, że przedstawiciel Polski w KRPN w toku jej prac wielokrotnie protestował przeciwko bezprawnemu i szkodliwemu postępowaniu strony amerykańskiej i domagał się przestrzegania postanowień układu rozejmowego oraz porozumienia o kompetencji KRPN. W szczególności przedstawiciel PRL domagał się, by ukończył terror w obozach jenieckich z południa i stworzyć w nich atmosferę umożliwiającą swobodę decyzji w sprawie repatriacji. Przedstawiciel PRL domagał się, by akcja wyjaśniająca trwała pełnych dni 90 i by ob-

jęła wszystkich jeńców. W stosunku do tych jeńców, którzy po zakończeniu akcji wyjaśniającej nie zgłoszą się do repatriacji, delegat PRL domagał się, by decyzja w ich sprawie została podjęta przez konferencję polityczną.

Zadania te były również wysuwane przez przedstawiciela Czechosłowacji.

Uniemożliwienie wykonania zadań KRPN stanowił krok wstecz w uregulowaniu sprawy koreańskiej, nie służył sprawie pokoju i sprzecznym jest z powszechnym pragnieniem odprężenia w sytuacji międzynarodowej. Odpowiedzialność za ten stan rzeczy spada całkowicie na stronę amerykańską. Należy przy tym z uwagą stwierdzić, że delegacja szwajcarska i szwedzka nie pomogły KRPN w należytych spełnieniu postanowień jej zadań. Delegacje te przezwyciężyły się słusznym propozycjom delegacji polskiej i czeskosłowackiej, przede wszystkim proponując, w sprawie ukończenia terroru w obozach jenieckich, a ponadto popierając nielegalne posunięcia strony amerykańskiej.

Rząd PRL z żalem musi zaznaczyć, że wojska hinduskie nie podjęły stanowczych kroków, które by ukończyły terror stosowany wobec jeńców, zaś przewodniczący KRPN, generał Thimayya, jakkolwiek stwierdzał bezsporne fakty stosowania terroru i popełnienia szeregu zbrodni w obozach jenieckich, podjął jednakże niesłuszną i sprzeczną z literą i duchem układu rozejmowego decyzję o przekazaniu jeńców z obozów południowej Korei tzw. stronie NZ.

W związku z sytuacją wytworzoną w Korei, rząd PRL wypowiedział się w odpowiednim czasie za wznowieniem obrad VIII sesji ONZ. Nawijając do tego rząd PRL popiera w całej rozciągłości żądanie wznowienia obrad sesji wysunięte przez rząd Chińskiej Republiki Ludowej w oświadczeniu ministra spraw zagranicznych ChRL Crou En laia z dnia 29 stycznia 1954 r.

Rząd PRL solidaryzuje się również w pełni z wysuniętym przez rząd ChRL żądaniem wznowienia rozmów wstępnych w sprawie przygotowania konferencji politycznej.

W walce o dobro człowieka

Z roku na rok rośnie znaczenie w świecie i siła pierwszego w historii państwa socjalistycznego, rośnie dobrobyt jego obywateli. Ważnym tego czynnikiem jest wzrastająca nieustannie potęga gospodarcza Kraju Rad. Rok 1953 przyniósł Związkowi Radzieckiemu — czołowej sile obozu pokoju i socjalizmu — dalszy potężny rozwój ekonomiczny, osiągnięty pod kierownictwem partii komunistycznej przez miliony robotników i kółchoźników. Plan produkcji przemysłowej został wykonany w ub. roku w 101 proc., przy czym rozmiary wytwórczości przemysłowej były o 12 proc. większe niż w r. 1952, a o 45 proc. większe niż w r. 1950, tj. w ostatnim roku poprzedniej pięcioletki.

W minionym roku, zgodnie z uchwałami Komitetu Centralnego KPZR i rządu radzieckiego w sprawie szybkiego i wydawnego podniesienia dobrobytu materialnego narodu, szybko wzrosła produkcja artykułów powszechnego użytku.

Również rolnictwo radzieckie w walce o coraz lepsze zaspokajanie potrzeb najszerzych mas osiągnęło niemałe sukcesy, powiększyło obszar zasiewów o 1,4 miliona hektarów.

Większy niż kiedykolwiek dotychczas był wysiłek inwestycyjny państwa radzieckiego, zmierzający do szybkiej i radykalnej poprawy warunków bytu najszerzych mas. W minionym roku uruchomiono około 300 nowych zakładów przemysłu lekkiego i spożywczego. Rząd radziecki zwiększył w r. ub. w porównaniu z rokiem 1952 inwestycje w handel o 35 proc., dzięki czemu m. in. otwarto 6.000 nowych sklepów, zwiększono sieć sklepów specjalnych w miastach, osiedlach robotniczych i wsiach. Wydatki na budownictwo na cele kulturalne wzrosły o 22 proc. Państwo wybudowało domy o powierzchni mieszkalnej ponad 28 milionów metrów kwadratowych.

Wszelstrosna walka narodów radzieckich o radykalny wzrost poziomu życia prowadzona była w oparciu o potężną bazę przemysłową ZSRR, o jego wielki rozbudowany i doskonale wyposażony technicznie przemysł ciężki. Stworzył on w minionym roku około 700 typów nowych maszyn i mechanizmów, w tym ponad 100 dla przemysłu lekkiego i spożywczego. Powstało 80 nowych typów i rodzajów maszyn i narzędzi rolniczych. Nowoczesne, wysokowydajne maszyny zapewniają dalszy szybki rozwój produkcji rolniej i przemysłowej. Przemysł dostarczył w r. 1953 socjalistycznemu rolnictwu 139 tys. traktorów (w przeliczeniu na 15-konne), dziesiątki tysięcy kombajnów zbożowych, siewników, samochodów ciężarowych i innych maszyn oraz miliony narzędzi rolniczych.

Oczywiście, dla zapewnienia stalego zwiększania dostaw maszyn i urządzeń dla wszystkich gałęzi gospodarki narodowej, dla nieustannej jej rozbudowy i pomnażania jej produkcji, nadal wzrastało wydobycie węgla, rud metali, ropy naftowej, nadal wzrastał wytwór stali i metali kolorowych, produkcja energii elektrycznej, wszelkiego rodzaju maszyn, turbin.

Coraz wyższa technika, podniesienie kwalifikacji 7,5 miliona robotników i pracowników, coraz szersze stosowanie produkcyjnych metod produkcyjnych przyniosło wzrost wydajności pracy w przemyśle o 6 proc. Wpłynęło to — obok oszczędności w zużyciu materiałów — na obniżenie kosztów produkcji przemysłowej w porównaniu z rokiem 1952 o przeszło 5 proc.

Stały wzrost wydajności pracy i obniżanie kosztów produkcji są podstawą realizowanej konsekwentnie przez Związek Radziecki polityki obniżki cen. W roku 1953 rząd radziecki obniżył ceny po raz 6 od czasu zniesienia systemu kartkowego. Obniżka ta była większa i objęła znacznie więcej towarów niż w r. 1952. Toż przyniosła ona ludności w stosunku rocznym 50 miliardów rubli, to jest przeszło 2 razy więcej niż obniżka przeprowadzona w roku 1952.

Obniżenie cen, zwiększenie świadomości państwa na rzecz pracujących, obniżenie podatków, realizacja zarządzeń, mających na celu zwiększenie materialnego zainteresowania kółchoźników wzrostem produkcji rolniej, sprawiły, że ogólna suma realnych płac robotników i urzędników oraz realnych dochodów chłopów wzrosła w ciągu ub. r. o 13 proc. Wzrost zamożności społeczeństwa radzieckiego wyraził się m. in. w zwiększeniu w r. ub. w porównaniu z rokiem 1952 zakupów ludności w sklepach państwowych i spółdzielczych (nie licząc zakupów na rynku kółchozowym) o 21 proc., przy czym najsilniej wzrosło zapotrzebowanie na towary lepszych gatunków i wyższej jakości.

Każdy rok przynosił ludności radzieckiej poprawę warunków życia, wzrost pojęć ich wielkiej ojczyzny. W minionym roku KPZR i rząd Kraju Rad przedsięwzięli szereg środków, aby wzmocnić walkę o dobrobyt w ciągu 2—3 lat przyniosła jak największe wyniki. Osiągnięcia gospodarcze ub. r. ogłoszone wczoraj przez Centralny Urząd Statystyczny ZSRR, zwłaszcza zaś oświadczenia II półroczna, świadczą, iż naród radziecki z powodzeniem wykonuje nowe, porównawcze zadania.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza — podobnie jak wszystkie partie komunistyczne i robotnicze państw demokracji ludowej — opierała w oparciu o dotychczasowy rozwój naszej gospodarki oraz przykład KPZR program szybkiego podniesienia stopy życiowej mas pracujących. W niełatwej walce o realizację tego programu, o realizację uchwał IX Plenum Komitetu Centralnego naszej partii winniśmy korzystać w jak największym stopniu z doświadczeń radzieckich. Gdy każda podstawowa organizacja partyjna, każda instancja partyjna będzie uczyć się kierownictwa, metod pracy politycznej, mobilizacji mas pracujących i troski o nie od KPZR, gdy nasza klasa robotnicza nie będzie ustępować radzieckiej klasie robotniczej w harcie, ofiarach, zapale, zaciętości w pokonywaniu przeszkód, wówczas w pełni wejdziemy w życie uchwały IX Plenum, przyspieszmy wzrost stopy życiowej naszego narodu.

Naukowcy i studenci PŁ objęli patronat nad POM-ami

Ostatnio kadra profesorska i pracownicy naukowcy Politechniki Łódzkiej pragnąc w ramach swoich możliwości przyczynić się do realizacji wytycznych IX Plenum wystąpili z niezwykle cenną inicjatywą bezpośredniej pomocy technicznej Państwowym Ośrodkom Maszynowym oraz systematycznej pomocy technicznej i organizacyjnej Wojewódzkiej Ekspozyturze POM.

(Dalszy ciąg na str. 2)

POM w Rawie Mazowieckiej kończy już remonty maszyn, przeznaczonych do wiosennej akcji siewnej. W pracach remontowych wyróżnia się między innymi ślusarz Józef Bąbel, który realizując zobowiązania przedzjazdowe wykonuje stałą normę w 135 proc. NA ZDJĘCIU: Józef Bąbel przy pracy. Fot. — M. S.

Tysiące metrów tkanin wyprodukowali już włóknarze łódzcy w Czynie Przedzjazdowym

(Dokończenie ze str. 1)

Zaloga przedzjazdowa średnio-przedniej ZPB im. Dubois wykonała już swoje zobowiązania w 54 proc., produkując dodatkowo 5.751 kg przędzy. Wykonanie planu dała ponad plan przędzy 704 kg przędzy ponad plan, a wykończona kolo 70 tys. metrów tkanin.

W przedzjazdowej najlepszy wynik osiągnęła: Helena Makowczyńska (116 proc. planu), Stanisława Stawiarz (114 proc.), Leokadia Owczarek (112 proc.) i inne.

Przedzjazdowa ZPB im. I. Dymyńskiego wykonała już swoje zobowiązania w 37 proc. Majstrów tkalni wykazują jeszcze zbyt mało starań o podnoszenie wydajności pracy tkaczek. Między innymi lepsze wyniki, gdyby wzięli wzór z majstrów tkalni „B”. Majstrów ci, podjąwszy apel tow. Morawskiego, nie szczędzili

starani, aby wszystkie tkaczki wykonywały swe normy. Obecnie w oddziale, tym nie ma ani jednej robotnicy, która by nie wypełniała swych zadań.

Uznanie należy się tkaczkom: Wiktorii Pakulskiej (136 proc. wykonania planu za stycz.), Irenie Mróz (134 proc.), Krystynie Kubiak (130 proc.).

W przedzjazdowej wyróżnienie zasłużyły prądkki: Halina Czarna — 132 proc. wykonania planu i Jadwiga Kamińska — 119 proc. wykonania planu.

Wielu dziewiarni ZPDZ im. Rychlińskiego, którzy przyrzekli produkować dziennie po 1 kg dzianiny więcej, realizuje swe zobowiązania z nadwyżką. Do nich należą: Eugeniusz Szulc, Anna Kleszczewska, Jolanta Krupa, Stanisław Konarski i inni.

Zaloga cewniarki nie pozostaje w tyle. Cewniarki, które podjęły się dawać codziennie o 1 kg przędzy więcej, dostrzymują słowa. Np. Maria Suda wykonuje swój plan w 121 proc., a Maria Arkuszewska w 105 proc.

Zaloga przedzjazdowa ZPW 9

Maja data w ramach swych zobowiązań dla uczczenia II Zjazdu 1.150 kg przędzy ponad plan. Dzięki realizacji zobowiązań, ilość przędzy i gatunku wzrosła o 4,1 proc. Na wyróżnienie wśród stru-bowników zasługują Michał Rychlik, uzyskujący 121 proc. planu oraz Kazimierz Niewiadomski, wykonujący 111 proc. planu.

Pracująca wieś podejmuje dodatkowe zobowiązania

Z każdym dniem wzrasta się aktywność pracujących

chłopska w podejmowaniu dodatkowych zobowiązań dla uczczenia II Zjazdu partii. Podejmując dodatkowe zobowiązania, chłopcy z województwa łódzkiego współzawodniczą między sobą w jak najszybszym ich wypełnieniu.

Pracownicy Gminnej Spółdzielni w Sulmierzycach, w pow. radomszczańskim, w ślad za innymi GS, podjęli dodatkowe zobowiązania na cześć II Zjazdu naszej partii. Kierownik piekarni, Stanisław Pajkowski, wraz z personelem zobowiązał się na cześć

II Zjazdu PZPR, zwiększyć wypiek chleba o 1 procent oraz podnieść jakość wypiekanych pieczywa.

Cenne zobowiązania podjęli również ekspedient sklepowi gromadzkich, postanawiając wzbogacić asortyment towarów, zaopatrzyć swe placówki w brakujące artykuły oraz wykonać plan i kwartału br. w 100 proc. Ponadto zobowiązali się oni uprzejmie i grzecznie obsługiwać klientów i nie dopuszczać do powstawania mank. Zobowiązanie takie podjęli sklepowi: Mieczysław Krawczyk, Zdzisław Sobala, Kazimierz Włodarczyk i inni.

Podejmując dodatkowe zobowiązania, pracownicy GS w Sulmierzycach wyzwalają do współzawodniczenia w tym zakresie zaległe GS w Zamościu.

Przewodzący zjazd „Stahlhelmu”

Politycy bońscy dopuścili się w przeddzień konferencji berlińskiej prowokacji, zezwalając na zwolnienie zjazdu organizacji „Stahlhelm” w Brunszwicku. Na zjeździe obecnych było 2 tysiące b. członków Wehrmachtu i Waffen SS, którzy wystąpili w starych uniformach ze wszystkimi dystynkcjami i orderami. Przewodzącym zjazdu był Kesselring, b. marszałek hitlerowski, zbrodniarz wojenny — Kesselring, który wysunął żądanie uwolnienia wszystkich hitlerowskich zbrodniarzy wojennych.

NA ZDJĘCIU GÓRNYM: Kesselring w otoczeniu „führerów” „Stahlhelmu” — przy stole przewodzącym.

NA ZDJĘCIU DOLNYM: członkowie pociągów standardowych z odznaczeniami hitlerowskiego Wehrmachtu.

W imieniu 140 milionów kobiet Komitet Wykonawczy ŚDFK wzywa wielkie mocarstwa do zbudowania świata przyjaźni i pokoju

Wywiad z przewod. ZG LK Alicją Musiałową

W Genewie odbyło się ostatnie posiedzenie Komitetu Wykonawczego Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet. W obradach udział wzięły delegacje z 31 krajowych organizacji kobiecych różnych kontynentów. Kobiety polskie reprezentowane były przez delegację, której przewodniczyła Alicja Musiałowa, przewodnicząca Zarz. Gł. LK Kobiet. Alicja Musiałowa po powrocie do kraju udzieliła przedstawicielowi PAP następującej wypowiedzi o temacie przebiegu posiedzenia.

Zebrałe na obradach Komitetu Wykonawczego Światowej Demokratycznej Fede-

racji Kobiet przedstawicielki 31 krajów — odzwierciedla m. in. Alicja Musiałowa — podjęły szereg uchwał. M. in. uchwalony został tekst apelu do kobiet całego świata z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet w 1954 r. oraz apel do wszystkich organizacji kobiecych międzynarodowych, narodowych, krajowych, do kobiet całego świata o wspólną akcję w celu osiągnięcia zakazu wszelkiej broni masowej zagłady. W apelowi tych wyrażając dążenie ponad 140 milionów kobiet świata do Komitetu Wykonawczego ŚDFK, kobiety prosiły o zapewnienie każdej kobiecie praw należnych jej jako matce, pracownicy i obywatelki, żąda zaprzestania wyścigu zbrojeń, domaga się, by wielkie mocarstwa dołożyły wszelkich sił do zbudowania świata przyjaźni, świata pokoju.

Komitet Wykonawczy uchwałił również list do ministrów biurokracji udział w konferencji berlińskiej, stwierdzając w nim, że kobiety wszystkich kontynentów z uwagą i nadzieją obserwują przebieg konferencji, oczekując od jej uczestników pokojowego załatwienia kwestii spornych zgodnie z życzeniami i interesami wielomilionowej rzeszy kobiet całego świata.

Prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

prasa amerykańska podaje, że

Świat ciągnie do

PODNIENIE PLACÓWEK
DYPLOMATYCZNYCH WĘGIER
I KRL-DO RANGI AMBASAD

Jak donosi wydział informacji Ministerstwa Spraw Zagranicznych Węgierskiej Republiki Ludowej, rządy Węgierskiej Republiki Ludowej i Koreańskiej Republiki Ludowej-De-mokratycznej postanowiły w interesach dalszego rozwoju i umocnienia przyjaźni dyplomatycznej i politycznej, gospodarczej i kulturalnej podnieść placówki dyplomatyczne obu krajów w Budapeszcie i Pienianie do rangi ambasady i wymienić ambasadorów.

WZROST KURSU RUMUŃSKIEJ
LEI

Rada Ministrów Rumuńskiej Republiki Ludowej uchwaliła z dniem 1 lutego br. zwiększyć wartość czystego złota w lei z 0,079.346 grama do 0,148.120 grama. W związku z tym kurs lei w stosunku do rubla ustala się w 1,50 lei równie 1 rublowi.

Ustano również nowy kurs lei w stosunku do innych walut zagranicznych.

WYNIKI WYKONANIA PAŃSTWOWEGO PLANU GOSPODARKI
NARODOWEJ CZECHOSŁOWACJI
W ROKU 1953

Państwowy Urząd Statystyczny w Czechosłowacji ogłosił komunikat o wykonaniu państwowego planu gospodarczego Republiki Czechosłowacji w 1953 r. Komunikat stwierdza, że plan roczny globalnie produkcyjny przemysł wykonano w 99 proc.

W porównaniu z 1952 r. globalna produkcja przemysłowa zwiększyła się w 1953 r. o 10 proc., a w Stowacji — o 14 proc.

WOKÓŁ KRZYWYU RZĄDOWEGO
WE WŁOSZACH

Prasa amerykańska podaje, że kółka rządowe w Waszyngtonie, a zwłaszcza departament stanu USA, są bardzo zaniepokojone u-padkiem rządu „losiego”. Prasa podkreśla m. in., że jedna z przyczyn zdemontowania departamentu stanu jest obawa, że ciagle powtarzające się kryzysy rządowe we Włoszech uniemożliwiają rządowi włoskiemu „ratyfikację układu w sprawie „armii europejskiej”.

RZĄD IRANSKI PRZESŁADUJE
PRASĘ

Jak donosi korespondent agencji France Presse z Teheranu, władze iranskie zamknęły dziennik „Rahma”. Nakład tego dziennika z 30 stycznia został skonfiskowany. W numerze tym dzień zamieszczono list 40 kandydatów „noworocznego” „wsumy” — „prawy” „narodowy” w wyborach do senatu.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

PARYŻ. 1.2

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła oświadczenie ministra spraw zagranicznych Belgi Van Zeelanda oraz ministra handlu zagranicznego Meurice na temat podpisania protokołu o wymianie handlowej między ZSRR a belgijsko-luksemburską radą ekonomiczną.

Prasa belgijska zamieściła

Raid korespondentów „Głosu Robotniczego”

Usprawnić pracę OZR w fabrykach włókienniczych

Oddziały Zaopatrzenia Robotniczego mają do spełnienia bardzo ważną rolę. Poprzez założenie własnych gospodarstw rolnych, prowadzenie stołówek, stworzenie warsztatów usługowych i sklepów mają one ułatwić pracownikom zakup potrzebnych artykułów, naprawę odzieży itp. Są więc ważnym czynnikiem w walce o szybsze podniesienie stopy życiowej robotników zatrudnionych w dużych fabrykach i na budowach.

W mieście naszym istnieje już kilkadziesiąt OZR, większość jednak z nich pracuje jeszcze słabo, nie jest otoczona należytą opieką ze strony dyrekcji, organizacji partyjnych i rad zakładowych. Potwierdził to ostatni raid korespondentów „Głosu Robotniczego”, którego uczestnicy: J. Pietruszewska, B. Dawidowicz, P. Czarnababa, R. Zalewska, St. Jaskólski, W. Maciejewski, J. Kot, M. Paradowski, S. Głowa, Ed. Kras, W. Gwiz, L. Walczak i St. Gajek odwiedził OZR przy największych fabrykach włókienniczych.

Oddajemy głos naszym korespondentom.

OZR w Zakładach Im. Marchlewskiego powstał dopiero w sierpniu ub. roku. Jest tutaj stołówka, są bufety, nie ma zaopatrzone w artykuły spożywcze, jest również punkt usługowy szewski. Stołówka wydaje dziennie około 250 smacznych i tanich posiłków. Ilość ta jest jednak zbyt niska, jeśli się weźmie pod uwagę, że w zakładach pracuje kilka tysięcy osób. Należałoby więc zwiększyć uwagę zwrócić na rozwój urządzeń kuchennych, tak aby większa ilość robotników mogła konsumować obiady w fabryce. Do tej pory było mało uwagi sprawom OZR poświęcała rada zakładowa. Komisja socjalno-bytowa nie bada stanu sanitarnego pomieszczeń kuchennych. Nie są one obchodzone, fakt, że kotły, w których gotuje się strawę, są już stare i poprzepalane.

Podobna sytuacja istnieje w ZPB Im. Bardowskiego, gdzie ze stołówki korzysta zaledwie niezaczynający odselek załogi. Chętnych do nabywania obiadów jest dużo, lecz brak kotłów nie pozwala na zwiększenie ilości posiłków. Mimo że zamówienie na kotły złożono już przed kilkoma miesiącami, do tej pory OZR ich nie otrzymał, a dyrekcja fabryki nie kwapi się, by tę sprawę przyspieszyć. Zie pracuje OZR w ZPB Im. Dzierżyńskiego. Do tej pory nie zostało tutaj uruchomione stołówka, mimo że OZR przy tych zakładach posiada dużą majątek rolny, 500 sztuk świń, krowy, drób itp. Rada zakładowa tłumaczy to trudnością

mi obiektywnymi — brakiem lokalu, urządzeń itp. Oczywiście, że trudności „obiektywne” na pewno można by przełamać, gdyby prezydium rady zakładowej żywiej interesowało się sprawami bytowymi robotników, nie zrażało się przeszkodami, które można i trzeba przezwyciężać. Jest w Zakładach Im. Dzierżyńskiego bufet, lecz bardzo niechlujnie utrzymany. Wędliny leżą na stole nierzadko nie przykryte, nie ma koszyków na pieczywo, a sam lokal sprawia wrażenie, jakby nie był sprzątnięty od wielu tygodni.

Na pracę bufetu OZR narzekają również robotnicy ZPB Im. Szymańskiego. Można tutaj otrzymać jedynie piwo. Pieczywa, nabiału, wędlin nie sprzedaje się. Stołówka mieści się w małym lokalu, a talerzy, widelców, noży i łyżek jest znikoma ilość. Robotnicy, którzy przychodzą na obiad, muszą czekać, aż się zwolni jakieś miejsce. Niektórzy nie chcą czekać, więc idą do sklepu, który znajduje się przy OZR. W sklepie sprzedaje się tylko chleb, a talerzy, widelców, noży i łyżek jest znikoma ilość. Robotnicy, którzy przychodzą na obiad, muszą czekać, aż się zwolni jakieś miejsce. Niektórzy nie chcą czekać, więc idą do sklepu, który znajduje się przy OZR. W sklepie sprzedaje się tylko chleb, a talerzy, widelców, noży i łyżek jest znikoma ilość.

Pewne osiągnięcia ma OZR w Oddziale „C” ZPB Im. Słona. Stołówka wydaje dziennie ponad 500 smacznych obiadów, czynny jest warsztat szewski i krawiecki. Jest tutaj i sklep niepełnowartościowy, do którego przyjeżdżają robotnicy z różnych miejscowości. Zie pracuje OZR w ZPB Im. Dzierżyńskiego. Do tej pory nie zostało tutaj uruchomione stołówka, mimo że OZR przy tych zakładach posiada dużą majątek rolny, 500 sztuk świń, krowy, drób itp. Rada zakładowa tłumaczy to trudnością

Ośrodek Zdrowia przy ul. Łągiewnickiej może i powinien lepiej pracować

Codziennie przez gabinety lekarskie przychodzi do specjalistycznych Oddziałów przy ul. Łągiewnickiej 34 przebiega około 700 pacjentów. Oprócz tego około 500 osób zgłasza się do lekarzy-dentystów. Kilkaś osób dziennie korzysta z drobnych zabiegów, jak opatrunki, zastrzyki itp. oraz z gabinetu fizyko-terapii, kilkadziesiąt z prześwietleń aparatu Roentgena. Czynne jest również laboratorium analityczne.

Ta poważna i stale wzrastająca frekwencja świadczy o rozwoju i potrzebie istnienia tego rodzaju placówki leczniczej. W pracy Oddziału notujemy już poważne osiągnięcia, jednakże są i braki, z którymi kierownictwo nie zdążyło jeszcze uporać. Przypatrzymy się, na czym one polegają.

W okresie natężenia epidemii grypy, zaziębienia itd. wiele osób zgłaszało się do lekarzy-laryngologów. Bywały dni, że wydawało około 100 skierowań. Niestety, nie wszyscy pacjenci mogli być przyjęci, bowiem zamiast 4 lekarzy, przyjmowało tylko dwóch. Pozostali chorowali, zaś Wydział Zdrowia nie zapewnił Oddziałowi w porę zastępców tej specjalności.

Zle wygląda sytuacja w przychodni chirurgicznej Oddziału. 6 lekarzy przyjmuje tu przeciętnie 250 chorych dziennie. Niestety, zdarza się często, że nie przybywają jeden lub dwaj lekarze, ponieważ pełnią dyżury w szpitalu. Mimo że wypadki takie nie są sporadyczne, Wydział Zdrowia nie troszczy się o właściwe zaplanowanie dyżurów dla chirurgów, ani nie zape-

J. SAKOWICZOWA

Śladem naszych artykułów

W odpowiedzi na korespondencję pt. „Historijki z drutem”, opublikowaną w „Głosie Robotniczym” nr 10, z dnia 13 stycznia br., dyrektorka Łódzkiej Zakładów Obuwia w Łodzi nadesłała wyjaśnienie, potwierdzając słuszność krytyki korespondenta.

„Służnie wskazano na niewłaściwą pracę działu zaopatrzenia i kontroli technicznej — czytamy w wyjaśnieniu —

robotnicy domagają się, by jak najszybciej otwarty został usługowy punkt pralni i zakład fryzjerski.

Raid naszych korespondentów wykazał, że praca wielu Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego pozostawia jeszcze wiele do życzenia. Działalność tych tak bardzo pożytecznych i potrzebnych ludziom pracy placówek trzeba jak najszybciej usprawnić. Zależy to przede wszystkim od aktywności rad zakładowych i od systematycznej kontroli pracy OZR przez organizację partyjną. Sprawa ta powinna również być bardziej interesować Związek Zawodowy Pracowników Przemysłu Włókienniczego, gdyż najsłabszą działalność przejawiają właśnie OZR istniejące przy dużych fabrykach włókienniczych.

Więcej troski o usprawnienie gospodarki cieplnej w przemyśle bawełnianym

Przemysł bawełniany — a więc zakłady podległe CZPB-Polnoc i CZPB-Południe — osiągnął w 1953 r. znaczne oszczędności węgla. Mimo wprowadzenia do ruchu w roku ubiegłym nowych dużych jednostek spalających i przechodzących na spalanie paliw odpadkowych, nie zwiększono w porównaniu z 1952 r. w ogólnym zużyciu węgla, a nawet zaoszczędzono tysiące ton.

W roku ubiegłym wyeliminowano całkowicie zużycie węgla grubego na ogrzewanie pomieszczeń, zastępując go paliwem doboranym i grubym przerostami, a więc palivem odpadkowym. Bez przebudowy palenisk zmniejszono zużycie węgla średniego, a więc popularnego groszku II o 50 proc. — zastępując go specjalnie dobranej miazgą węglową o odpowiedniej granulacji (wymiarach) ziarn, spiekalnictwa i zawartości podziarna (najdrobniejszych cząstek węgla). W ramach zastępowania miazg węglowych paliwem odpadkowym, tj. mulem węglowym, spalono tego paliwa przeszło 100 000 ton. (Dla porównania warto podać, że w latach 1951-1952 spalano łącznie tę samą ilość mulek).

A więc w 1953 r. zastępując paliwo wysokowartościowe gorszym, a nie do dyspozycji gospodarki narodowej: 300 wagonów węgla grubego, 2 000 wagonów węgla średniego, 5 000 wagonów miazgi węglowej, łącznie 7 300 wagonów paliwa o wartości 7 500 000 zł. Oszczędności te to wynik codziennego nieustraszonego pracy setek palenisk i wielu techników przemysłu bawełnianego, którzy nieustannie dokładali starań o zmniejszenie zużycia węgla.

Troska o zmniejszenie zużycia węgla obowiązuje nadal. Nie wolno nam upaść się do tychczasowych osiągnięć. Musimy stale szukać nowych rezerw na oszczędności gospodarki ciepłej w zakładach. Na zagadnienie to do tej pory zbyt mało jeszcze zwracaliśmy uwagę. IX Plenum KC partii wskazuje nam na konieczność wzmożenia walki o obniżenie kosztów własnych, a wiadomo, że zmniejszenie zużycia węgla to jeden z elementów obniżenia kosztów produkcji.

Każdy technik wie, na każde 6-7°C podniesienia temperatury wody zasilającej kotły, uzyskuje się około 1 proc. oszczędności na węglu. Z tego wynika, że jeśli w każdym zakładzie doprowadzić się z oddziałów produkcyjnych i innych punktów gorącą wodę do kotłowni, to osiągnąć oszczędność na węglu może niejednokrotnie dojść aż do 15 proc. A przecież w wielu zakładach przemysłu bawełnianego „prawem zwyczajowym” z okresu gospodarki kapitalistycznej spuszczają się wodę gorącą do kanałów ściekowych, kotle zasila zimną, świętą nie zmniejszoną wodą, w najlepszym wypadku mieszaniną kondensatu z wodą zimną, mimo istniejących możliwości większego wykorzystania powrotu gorących skroplin.

Dlaczego tak się dzieje? Otóż wielu energetyków zakładowych zajętych jest tylko bieżącą konserwacją kotłowni i elektrowni, a często jeszcze zaniebądają oni w poważnym stopniu sieć odbiorców pary i powrotu do kotłowni skroplin. Weźmy dla przykładu ZPB Im. Kunickiego. W czasie kontroli gospodarki parą w poszczególnych oddziałach produkcyjnych stwierdzone zo-

W walce o zmniejszenie zużycia węgla wysokogatunkowego znaczni osiągnięcia poczynił się może załoga kotłowni ZPB Im. Sawickiej, która w ubiegłym roku spaliła 2 467 ton mulek węglowych.

NA ZDJĘCIU: bytydyści Andrzej Kłaziński, palacz Władysław Poter i Michał Szczepiński.

(do artykułu poniżej)

Fot. — A. J.

W Brzeźnicy za pomocą sąsiedzkiej kryje się kulacki wyzysk

— Jak właściwie przedstawia się sprawa zapewnienia pomocy sąsiedzkiej dla rolników w waszej gminie?

Zastępca przewodniczącego Prezydium GRN w Brzeźnicy, w pow. radomskim, ob. Zielński, długo się namyślał, zanim zaczął wyjaśniać:

— W ub. roku w 12 naszych gromadach udzielono pomocy sąsiedzkiej 45 najbiedniejszym potrzebującym. Wykonanie pracy kontrolowaliśmy. Zresztą, nie wpłynęła żadna skarga, nie było w sprawie potrzebujących zaniepokojenia. W naszym sąsiedztwie przeprowadziliśmy zadołowania. Podobnie będzie i w okresie wiosny. We wszystkich gromadach odbyły się zebraania aktywu. Ustalono na nich, komu się pomóc należy i kto jej udzieli. Oto stary plan pomocy sąsiedzkiej — dodaje ob. Zielński, ukazując spietą, zapisaną arkusiki bibułki.

„ODGRZEWANE” PLANY

— A nowy plan?

— Nowy? Nowy plan — to tylko aktualizowany stary. Bo chociaż niejednemu z dawnych potrzebujących pomocy kupił już sobie konia, ale innemu znowu koń padł — to się wyrównało. W większości jednak ci sami, którzy potrzebowali pomocy w ub. roku, potrzebują ją i teraz. Instruktor rolny dostał już, zdaje się, wykazy z gromad i przygotowuje nowy plan. Niestety, instruktor nie ma, pojechał w teren, a my mało się w tej sprawie orientujemy.

I tu rozpoczyna się stara śpiewka, jakże często słyszana w naszych przychodniach GRN. Tego kość, „o właśnie wie”, który „na pewno wie”, który „powinien wiedzieć” — właśnie nie ma. A nikt inny poza nim zupełnie się w danej sprawie nie orientuje. A przecież o tym, jak wygląda stan przygotowań pomocy sąsiedzkiej, winien wiedzieć nie tylko instruktor rolny, ale i przewodniczący Prezydium, jego zastępca i sekretarz. A tymczasem operują oni tylko ogólnymi i... planem z ubiegłego roku. Planem, który, pomijając jego nieaktualność, posiada szereg wad. Oto np. jest w nim wyszczególnienie, kto potrzebuje pomocy, ile ma ziemi, dlaczego potrzebuje pomocy, kto jej udzieli i ile ma hektarów. Ale nie ma: kiedy jej udzieli, A to przecież sprawa najważniejsza, czy na początku wiosny, czy też dopiero później...

— Mówicie, że nowy plan niewiele różni się od starego. — Przypuszczam, że można jest i w tym roku udzielić pomocy sąsiedzkiej 45 rolnikom. — A ile jest na terenie gminy gospodarstw bezkonnnych?

Po długich poszukiwaniach ob. Zielński przynosi dane statystyczne. Jest w gminie Brzeźnica 1 320 gospodarstw, a koni 820. Różnica tych liczb oczywiście nie oznacza „ilości gospodarstw, nie posiadających koni. Bo przecież w niektórych gospodarstwach są dwa, a nawet trzy konie. Czy-

li, że między ogólną ilością gospodarstw, a ilością gospodarstw posiadających konie jest różnica na pewno większa niż 500. Kończymy jednak z arytmetyką.

LICZBY, KTÓRE BIJĄ NA ALARM

Zastanówmy się lepiej nad faktem, dlaczego Prezydium GRN opracowuje plan pomocy sąsiedzkiej, nie orientując się zupełnie w warunkach gminy, nie znając ilości gospodarstw bez koni, a więc takich, które w zasadzie potrzebują pomocy. Prezydium GRN w Brzeźnicy zadołowała się tylko wykazami z poszczególnych gromad, w których sołtysy uwidacznia nazwiska żądających pomocy. Na ich podstawie instruktor rolny przygotowuje potem plan dla całej gminy.

A kto sprawdza, czy wykazy te są zrobione należyście, sprawiedliwie? Iluż bowiem chłopów wstydzi się żądać pomocy, iluż obawia się, że otrzyma ją zbyt późno i straci przez to na plonach. Iluż lekka się, że zamiast płacić za tę pomoc, trzeba będzie oddać? Jakby to zresztą nie było, każdego musi zastanawiać porównanie cyfry ponad 500 gospodarstw bez koni z zaledwie 45 rolnikami, którzy potrzebowali pomocy. A reszta? A jak radzi sobie reszta chłopów na tych 450 gospodarstwach?

Niestety, nad tym Prezydium GRN w Brzeźnicy nie zastanawiało się.

Dodać do tego można jeszcze fragment z protokołu z sesji GRN w Brzeźnicy, odbytej 20 stycznia br. w sprawie przygotowań do kampanii wiosennej Rady Jan Kouta zarządcy na sesji przewodniczącego Prezydium, ob. Głowackiego, że jego referat o przygotowaniu do siewu był zbyt ogólnikowy, że właściwie nie wiadomo w nim prawie wcale o odciążeniu rolnym, o przebiegu pomocy sąsiedzkiej.

Aby dobrze, właściwie opracować plan pomocy sąsiedzkiej, trzeba oczywiście ograniczyć się nie tylko do znajomości liczby gospodarstw bezkonnnych. Trzeba także wyznaczyć z niej wnioski, porównać z wykazami przysyłanymi przez sołtysów, sprawdzić, czy wykazy te zostały zrobione właściwie, sprawiedliwie. Przemyslić doświadczenia z ubiegłego roku. Ale doświadczeń tych nie posiada Prezydium GRN w Brzeźnicy.

W DUBIDZACH I GDZIE INDEJ

— A jak wygląda odpłatność za pomoc sąsiedzką w gminie Brzeźnica?

— Każdy załatwiał to we własnym zakresie. Mamy co prawda cennik, np. za jeden dzień pracy jednym koniem przy obsłudze jednego człowieka — 25 zł 25 gr, ale...

— Ale oczywiście i tej sprawy nikt nie kontrolował, nikt nie sprawdzał. I w rezultacie w gminie Brzeźnica dochodzi do

tego, że pomoc sąsiedzka zupełnie nie różni się od „pomocy” na zasadach wyzysku. A co najgorsze, aktywni gminni zupełnie tego nie rozumieją, uważają ten stan za zupełnie normalny.

Weźmy dla przykładu gromadę Dubidze, jedną z największych w gminie.

Gospodarstw jest w tej gromadzie 225, koni zaś — 151. I choć sołtys gromady Dubidze nie wie dokładnie, ilu rolników nie posiada koni, przewidywają, że może być około 80. W ubiegłym roku pomocy sąsiedzkiej udzielono tu 10 gospodarstwom. A w tym roku?

Trudno odpowiedzieć na to pytanie.

— Dopiero odbędzie się u nas zebranie aktywu gromadzkiego i omówimy tę sprawę.

A więc, towarzysze z Prezydium GRN w Brzeźnicy, coś mówicie, że zebrania w sprawie pomocy sąsiedzkiej już się odbyły? Przykład gromady Dubidze przeczy temu. Z tego wniosek, że nie jest tak dobrze z planem pomocy sąsiedzkiej na bieżący rok, jak się to wam wydaje. Zamiast nieumiejętnego optymizmu, że „wszystko będzie dobrze, tak jak w roku ubiegłym”, lepiej przeanalizować stan przygotowań do planu. Bo może być że z tą pomocą sąsiedzką, że — tak jak było w ubiegłym roku.

POMOC — ZA ODOBREK U KULAKA

Czy można bowiem określić, że „było dobrze”, skoro zamiast pieniędzy płacono za pomoc sąsiedzką odrobkiem? Oto co mówi sołtys gromady Dubidze:

„Pomiedzy sobą jakoś tam się godzili, każdy zażywał, każdy odraabiał. Otrzymujący pomoc nie płacił za pracę, a ten, co jej udzielał — nie otrzymał pieniędzy — żartuje sołtys — ale kłótni między nimi nie było. Widać jakoś sobie tam wynagradzali...”

— Ale jak wynagradzali? Łatwo sobie odpowiedzieć: odrobkiem. Potwierdza to zresztą Maria Pierzgała, wdowa, której udzielono pomocy:

— Pomogli. Bardzo mi użyła ta pomoc sąsiedzka. A później poszłam i odrobłam.

W Dubidzach „swójsta cenę” ustalono za pomoc sąsiedzką. Z dnia pracy z koniem — 3 dni odraabiał musi jeden człowiek. Wciąż czym się w takim razie różni ta „pomoc sąsiedzka” od zwykłego kapitalistycznego wyzysku na wsi? Trzeba, aby się nad tym mocno zastanowili towarzysze z Prezydium GRN w Brzeźnicy, żeby naprawdę zrozumieli, w jakim celu uchwalony został dekret o pomocy sąsiedzkiej. Ze ma on właśnie chronić przed wyzyskiem, a nie być formą wyzysku, jaką stała się pomoc sąsiedzka w gromadzie Dubidze.

Trzeba też, aby Komitet Gminy i organizacje partyjne w gromadach, które podobnie jak Prezydium GRN w małym stopniu interesują się zagadnieniem pomocy sąsiedzkiej, sprawę tę potraktowały z całą powagą, aby wyjaśnić pracującym chłopom znaczenie dekretu o pomocy sąsiedzkiej w walce z wyzyskiem na wsi — kontrolując równocześnie działalność Prezydium GRN w tym zakresie. Bowiem od podstawy bledaków, od poziomu ich uświadczenia w poważnym mierze uzależniona jest organizacja pomocy sąsiedzkiej i prawidłowa, z klasowego punktu widzenia, jej realizacja.

BŁĘDY TRZEBA NATYCHMIAST NAPRAWIĆ

Z tych kilku wymienionych przykładów Prezydium GRN powinno wyciągnąć słuszną naukę. Powinno wyzbyć się przekonania, że „było dobrze”. Aby pomoc sąsiedzka przestała być na ich terenie zamaskowaną formą kapitalistycznego wyzysku, źródłem bogacenia się zamożniejszych, posiadających konie gospodarzy.

I jeszcze jedno. Czy nie byłoby właściwie przy ustalaniu planów pomocy sąsiedzkiej w poszczególnych gromadach zamiast zebrań samego aktywu, zorganizować zebrania biedoty wiejskiej i wraz z nią omówić dokładnie przebieg ubiegłorocznej pomocy sąsiedzkiej, aby naprawdę stwierdzić, komu się ona należy i jak trzeba za nią wynagradzać.

B. R.

ZBIGNIEW NOWICKI

Będziemy walczyć o zdobycie I miejsca — przyrzeka majster tow. W. Marszał

kiedy objął stanowisko mistrza, jego sala była jedną z najgorszych w zakładzie. Wiele przedmiotów nie wykonywano swoich planów, produkowana przedzia była niskiej jakości.

Młody majster nie zraził się początkowymi trudnościami. Nieustannie podnosił swoje umiejętności zawodowe i poziom ideologiczny. W walce tej pomagała mu aktywnie organizacja partyjna.

Członkowie partii w rozmowach z robotnikami tłumaczyli, że zwiększenie wydajności pracy przyniesie wyższe zarobki, wskazywali, że zła przedzia wpływa hamująco na produkcję tkanin.

Wiele robotnic zostało skierowanych na przeszkolenie zawodowe. W wyniku wzmocnionej pracy uświadamiającej, systematycznej podnosiła się krzywa produkcji. Dzięki temu jego sala należy obecnie do najlepszych pracujących w ZPB Im. Marchlewskiego.

Oto w jaki sposób Władysław Marszał pracuje ze swoją załogą: Organizuje często odprawy robotnicze. Codziennie analizuje wykonanie planu przez poszczególne robotnice, a w wypadku, gdy u którejś z nich spadnie wydajność lub jakość produkcji, natychmiast stara się dobrać przyczyn tego stanu.

— Wiele jeszcze majstrów ogranicza się do dyrgolania ludźmi. Ich praca wychowawcza polega na „fukaniu”. „Nie rzucaj żwirków na podłogę”, „Nie obijaj się”, „A spróbuj tylko nie wykonać planu”. Maszynami interesują się tylko wtedy, gdy któraś z nich popsuje się i staną. Ja pracuję inaczej. Przede wszystkim wyjaśniam robotnikom wskazania naszej partii i rządu. Tłumaczę swej załodze często koniecz-

ność oszczędzania surowca, staram się dopilnować, by maszynny był czysto i utrzymywany. Systematycznie kontroluję pracę poszczególnych części. Zapobiegam w ten sposób postojom — opowiada tow. Marszał.

Nie też dziwnego, że sala I czystości. Nigdzie na podłodze nie widać żwirków, przedzi ani porozrzucanych cewek. Z czystości — również piątki.

Na kartach produkcyjnych wielu przedzi widnieją liczby 107, 105,3, 108,9, 112, 114 proc. wykonania planu.

W pracy mistrzowi pomaga organizacja partyjna oraz ZMP. Wszystkie przedzi uczęszczają na szkolenie ideologiczne, biorą udział w życiu kulturalnym zakładu.

— Wiemy dobrze, że kolektywna praca sprzyja wzrostowi produkcji. Dlatego też wszyscy współpracujemy ze sobą, pomagamy sobie wzajemnie — opowiada tow. Marszał. — Ostatnio zwróciłem większą uwagę na sprawę związanej z bezpieczeństwem pracy. Daje to tego, by maszynny miały odpowiednie zabezpieczenia i ostony. W wolnych chwilach pokazuję przedziom jak powinny obchodzić się z maszynami, aby nie ulec wypadkowi. Frągnę gorąco, aby nasza sala zdobyła pierwsze miejsce w zainicjowanym przez mnie współzawodnictwie: „Moja sala — wzorowa na odcinku produkcyjnym, kultury miejsca pracy i BHP”.

Nie będziemy oszczędzać trudu w walce o uzyskanie zaszczytnego tytułu. II Zjazd partii powitamy jak najgłodniej — przyrzeka majster Marszał.

B. R.

Na zdjęciu: tow. Władysław Marszał, majster przedziału średniopiętnej ZPB Im. Marchlewskiego.

Tow. Marszał w Czynie Przedzjadłowym zainicjował nową formę współzawodnictwa pod hasłem: „Moja sala — wzorowa na odcinku produkcyjnym, kultury miejsca pracy i BHP”. I wezwał majstrów z innych zakładów do podejmowania podobnych zobowiązań.

Obecnie, realizując swoje zobowiązania przedzjadłowe, załoga sali majstra Marszała wykonuje plan ilościowy w 110,1 proc., produkując 96 proc. przedzi i gatunku. Nie od razu doszedł tow. Marszał do takich wyników. Po ukończeniu Technikum Włókienniczego do służby robotników w roku 1951,

Nasi KORESPONDENCI nisza

Nikt nic nie wie

„Fortuna kołem się toczy” — głosi stare przysłowie. Przysłowia są podobno mądrością narodów. Ja znów wiem, że na żadną „fortuna” nie mogę liczyć, a jedynie na własne siły i własną pracę. Pracuję wytrwale, nie ociągając się, bo wiem, że tylko tą drogą mogę coś osiągnąć. Pracuję w ZPP im. Mariana Bucza w oddziale kielarni jako zeszywaczka pończoch.

W grudniu podczas zebrania sprawozdawczo-wyborczego ustępującej rady zakładowej ogłoszono mnie przewodniczącą pracy, która wykonała zadania Planu 6-letniego jakościowo i ilościowo. Radość moja nie miała granic. Cóż, kiedy bardzo szybko zakłóciły ją dwa całkiem przeciwnie uczucia — niepewność i przynębienie.

A było to tak. Rozpierała mnie ciekawość, kiedy wykonałam zadania Szesciolatki, bo że wykonałam — to całkiem możliwe. Posłałam więc do rady zakładowej, żeby mnie dokładnie poinformowała o moim sukcesie. Odesłano mnie do działu planowania, ale tam też niczego się nie dowiedziałam. Oświadczone mi: — No, wykonałyście, ale kiedy — to sami nie wiemy, przyjdzie jutro, gdy będzie kierownik.

Następnego dnia poszłam do kierownika planowania, ob. Ciechowskiego, którego, na szczęście, tym razem zastałam.

Kierownik, w odpowiedzi na moją prośbę, oświadczył:

— Ja zajmuję się planowaniem na szerszą skalę, a nie obliczaniem wykonawstwa planu poszczególnych pracowników. Osoba, która się tym zajmowała, u nas już nie pracuje.

Gdy to usłyszałam, zdawało mi się, że jestem na filmie czeskim pt. „Nikt nic nie wie”. Bo przecież tutaj jest podobnie. Jestem przewodniczącą, ale nikt nie wie, dlaczego. I ja nie wiem, i koleżanki nie wiedzą, bo przecież na sali nie ma tablic, obrazujących wykonanie planów przez poszczególnych pracowników.

Mineło jeszcze kilka dni, a rada zakładowa w dalszym ciągu nie może mi dać odpowiedzi.

Na podstawie listu Z. WOSIAK

Z cyklu: Zimowe kłopoty

Minus 25° C i co z tego wynika

Przez Łódź przechodziła fałszywa zima. Trzeba było przypuszczać, że nikt się ich nie spodziewał. I dlatego mroź sprawił nam wiele niemiłych niespodzianek, z których pierwszą była epidemia grypy. Pierwszą, ale nie jedyną.

To, że pociągi często się spóźniają, jest jeszcze możliwym do wytłumaczenia. Awaria parowozu itp. Ale to, że w wagonach jest straszliwie zimno, że świadczą o obsłudze pociągów, która, jak widać, nie troszczy się w należyty sposób o wygodę i zdrowie podróżnych.

Do pracy w naszym mieście dojeżdża ze stacji podmiejskich wielu robotników. Cóż, do pracy mogli powiedzieć pod adresem Dyrekcji PKP dnia 30 stycznia br. ci wszyscy, którzy jechali pociągami wychodzącymi o godz. 19.30 z Łodzi Fabry. do Skierniewic?

Pociąg składał się z 4 wagonów osobowych (w tym dwa 1. i 2. klasy), a reszta to tzw. „dostawczy”. Podróż w takich wagonach przy 25-stopniowym mrozie i straszliwym przemyśleniu nie jest przyjemna. Warto, by przekonać się o tym odpowiednie czynniki.

Nie dość na tym. Z dworca Kalskiego odchodzi o godz. 18.10 pociąg osobowy do Łowicza. Jeź-

dzą nim przeważnie robotnicy. Wagon stojący przez cały dzień na bocznicy i zupełnie wyziębione podtapiane są na peron na kilka minut przed odjazdem. Podróżni omal nie zmarzają do ławek. Ciepło jest w wagonach dopiero w Łowiczu.

Przykładów takich i podobnych wielu naszych czytelników może przytoczyć niestety więcej. O czym to świadczy? Przede wszystkim o tym, że niektórzy pracownicy PKP w swoisty sposób pojmują sprawę troski o człowieka.

Slabo, bardzo slabo „grzeją” maszyniści PKP. Czyżby chodzili o oszczędność węgla? Jeżeli tak, to jest to oszczędność, na której wiele tracą podróżni, a więc oszczędność rodzaju swego rodzaju. Tego rodzaju oszczędności nie radzimy stosować. Radzimy natomiast wzmocnić kontrolę urządzeń do ogrzewania w wagonach i szybko usunąć wszystkie niedociągnięcia i uszkodzenia.

A teraz wieszanka „mroźnych” życzeń pod adresem MPK. Przysłajcie życzenia ci wszyscy, którzy muszą codziennie czekać chłodną przez kilka minut na tramwaj podmiejski w poczekalniach MPK przy ul. Północnej i Placu Niepodległości w

południowej części Łodzi. W poczekalniach tych jest zimno jak w przyszłowiejskiej „piśni”. A przecież można by zaistniało tam chociażby przewietrzenie, a nie plecy. Tego sobie życzą i o tym marzą pasażerowie podmiejskich linii MPK. Warto o tym pomyśleć.

Tyle pod adresem MPK.

Mrozy stały się także przyczyną pewnych drobnych niedociągnięć w zaopatrzeniu sklepów w artykuły spożywcze, warzywa, mleko itp.

Z przechowaniem takich artykułów, jak cukier, sól, czy mąka, nie było zmartwienia. Natomiast towary butelkowe jak: płynny, piwo, lemoniada i mleko, sprawiły wiele kłopotu.

Np. butelki z mlekiem w czasie najniższych mrozów po przywiezieniu do sklepu, na skutek raptownej zmiany temperatury, pękły. Dlatego też Wydział Handlu Przemysłu RN m. Łodzi wydał zarządzenie, na mocy którego mleko butelkowe w czasie silnych mrozów dostarczane jest do sklepów w godzinach popołudniowych. Roznosiciele dostawiają je do domów w godzinach wieczornych lub rannych.

W sklepach warzywniczych spotyka się bardzo często namrożone owoce lub warzywa. Jest to wina transportu, który nie dysponuje odpowiednimi środkami do przewożenia towarów w tak duże mrozy. Wozu konne, jakim dysponuje ZSS i ZOWO, nie są do tego przystosowane. Owoców warzywa, mimo że zabezpieczonych są matami i papierami, marzną i trafiają do konsumenta namrożnięte.

Niestraszny jest mroź, kiedy pomieszczenie, w którym pracujemy, jest ogrzane. Gorzej, jeśli termometr wskazuje tem-

Kurs magisterski dla inżynierów w WSE

Z dniem 1 marca w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Łodzi uruchomiony zostanie po raz pierwszy nowy i niezwykle dla przemysłu włókienniczego ważny kierunek studiów magisterskich — ekonomika i organizacja przemysłu włókienniczego.

Zadaniem kursu będzie wykształcenie magistrów — ekonomistów z doskonałą znajomością organizacji planowania i kierowania produkcją zakładów włókienniczych, tak pod względem ekonomicznym, jak i technicznym.

Na dwuletni kurs magisterski mogą się zgłaszać inżynierowie włókiennicy, absolwenci kursu inżynierskiego Wydziału Włókienniczego Politechniki Łódzkiej, a także inżynierowie włókiennicy, którzy ukończyli studia w innych ośrodkach naukowych i obecnie pracują w przemyśle. Rekrutację na nowy kierunek studiów prowadzi dziekanat Wydziału Włókienniczego Politechniki Łódzkiej.

Kandydaci na kurs magisterski winni potrzebne dokumenty (podanie, 3 fotografie i ewentualnie podanie o stypendium) złożyć do dnia 6 lutego.

Wykształcenie zawodowe można uzupełnić na kursach Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego

Polskie Towarzystwo Ekonomiczne — Oddział w Łodzi organizuje II turnus następujących kursów zawodowych planowania w przedsiębiorstwie przemysłowym, analizy działalności gospodarczej przedsiębiorstwa handlowego, organizacji planowania handlu detalicznego, organizacji planowania handlu hurtowego, ekonomiki przemysłu dla inżynierów i techników, księgowości ogólnej, przemysłowej i handlowej (dla zaawansowanych) oraz księgowości budżetowej i przedsiębiorstwa budowlanego. Wykłady w okresie 200 godzin odbywać się będą 3 razy w tygodniu w godzinach popołudniowych.

Zapisy do dnia 10 lutego przyjmie sekretariat, ul. Armii Ludowej 3, 5 (WSE), pokój nr 105, w wtorki, środy i piątki w godzinach od 18.30 do 17.30.

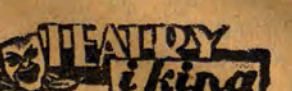
Corobić w wypadku odmrożenia uszu, rąk lub nosa?

W ciągu kilku ostatnich dni do łódzkich ośrodków zdrowia zgłasza się wiele osób z odmrożeniami rąk, uszu, nosa. Na ogół są to odmrożenia I stopnia, które można wyleczyć samemu.

Przy odmrożeniu I stopnia występuje zaczerwienienie odmrożonej części ciała, obrzęk skóry i swędzenie. W wypadku takim najlepiej odmrozić miejsce natrzeć śniegiem, następnie bardzo ostrożnie, stopniowo przechodzić do podgrzewania o ciepłej temperaturze. Na odmrożone miejsce należy kłaść okłady z 22-proc. roztworu ichtioliu lub smarować specjalną maścią na odmrożenie, która może dostać w każdej aptece. Miejsca odmrożone po przeprowadzeniu kuracji należy ochraniać przed działaniem zimna, ponieważ są bardzo wrażliwe na chłód. Odmrożeniu ulegają najczęściej uszy, nos, ręce i nogi. Aby uniknąć tego, należy w okresie mrozów przed wyjściem z domu nasmarować

twarz i uszy wazeliną lub tłustym kremem. Odmrożenia mogą powstawać najczęściej na skutek noszenia ciasnego odzieży, zimą więc należy nosić luźne buty, dobrze jest owijać nogi gazetą.

Odmrożenie II lub III stopnia, kiedy występują rany i pęcherze, wymaga dłuższego leczenia i fachowej pomocy lekarskiej.

Wielki Tydzień
NOWY (Włocławskiego 15) — godz. 19 — „Szpazmy modne”
POLISZCZAK (Obr. Stalingradu 21) — godz. 19.15 — „Palczyk w zaskak”
IM. ST. JARACZA (Jaracza 27) — godz. 19 — „Sprawiedliwi ludzie”
MUZYCZNY (Piotrkowska 243) — godz. 19.15 — „Dona Juanita”
ARLEKIN (Piotrkowska 152) — godz. 17 — „Smok w Nieswarow”
PIWKO (Kopernika 16) — godz. 17 — „Jedzie pociąg z wędlinami”
OSRODEK PROPAGANDY SZTUKI (park Sienkiewicza) — godz. 15-18 — wystawa pt. „Prace wybrane z III Ogólnopolskiej Wystawy Plastyków”
PUNKT WYSTAWOWY CBWA (Piotrkowska 102a) — godz. 10-13 i 15-18 — wystawa prac Tadeusza Kulskiego

RADIO
WTOREK, 2 LUTY 1954 ROKU
ŁÓDŹ, FAŁA 230,1 m

WIADOMOŚCI: godz. 5.05, 6.30, 7.55, 12.04, 17.00, 21.00, 23.50.

6.00 Gimnastyka. 6.10 Kalendarz radiowy. 6.15 Muzyka. 6.20 Prognoza pogody. 6.50 Muzyka. 7.00 Muzyka. 7.10 Wiedza i kultura. 7.15 Wiedza i kultura. 7.20 „Co słychać w Łodzi”. 7.25 „Co słychać w Łodzi”. 7.30 „Co słychać w Łodzi”. 7.35 „Co słychać w Łodzi”. 7.40 „Co słychać w Łodzi”. 7.45 „Co słychać w Łodzi”. 7.50 „Co słychać w Łodzi”. 7.55 „Co słychać w Łodzi”. 8.00 „Co słychać w Łodzi”. 8.05 „Co słychać w Łodzi”. 8.10 „Co słychać w Łodzi”. 8.15 „Co słychać w Łodzi”. 8.20 „Co słychać w Łodzi”. 8.25 „Co słychać w Łodzi”. 8.30 „Co słychać w Łodzi”. 8.35 „Co słychać w Łodzi”. 8.40 „Co słychać w Łodzi”. 8.45 „Co słychać w Łodzi”. 8.50 „Co słychać w Łodzi”. 8.55 „Co słychać w Łodzi”. 9.00 „Co słychać w Łodzi”. 9.05 „Co słychać w Łodzi”. 9.10 „Co słychać w Łodzi”. 9.15 „Co słychać w Łodzi”. 9.20 „Co słychać w Łodzi”. 9.25 „Co słychać w Łodzi”. 9.30 „Co słychać w Łodzi”. 9.35 „Co słychać w Łodzi”. 9.40 „Co słychać w Łodzi”. 9.45 „Co słychać w Łodzi”. 9.50 „Co słychać w Łodzi”. 9.55 „Co słychać w Łodzi”. 10.00 „Co słychać w Łodzi”. 10.05 „Co słychać w Łodzi”. 10.10 „Co słychać w Łodzi”. 10.15 „Co słychać w Łodzi”. 10.20 „Co słychać w Łodzi”. 10.25 „Co słychać w Łodzi”. 10.30 „Co słychać w Łodzi”. 10.35 „Co słychać w Łodzi”. 10.40 „Co słychać w Łodzi”. 10.45 „Co słychać w Łodzi”. 10.50 „Co słychać w Łodzi”. 10.55 „Co słychać w Łodzi”. 11.00 „Co słychać w Łodzi”. 11.05 „Co słychać w Łodzi”. 11.10 „Co słychać w Łodzi”. 11.15 „Co słychać w Łodzi”. 11.20 „Co słychać w Łodzi”. 11.25 „Co słychać w Łodzi”. 11.30 „Co słychać w Łodzi”. 11.35 „Co słychać w Łodzi”. 11.40 „Co słychać w Łodzi”. 11.45 „Co słychać w Łodzi”. 11.50 „Co słychać w Łodzi”. 11.55 „Co słychać w Łodzi”. 12.00 „Co słychać w Łodzi”. 12.05 „Co słychać w Łodzi”. 12.10 „Co słychać w Łodzi”. 12.15 „Co słychać w Łodzi”. 12.20 „Co słychać w Łodzi”. 12.25 „Co słychać w Łodzi”. 12.30 „Co słychać w Łodzi”. 12.35 „Co słychać w Łodzi”. 12.40 „Co słychać w Łodzi”. 12.45 „Co słychać w Łodzi”. 12.50 „Co słychać w Łodzi”. 12.55 „Co słychać w Łodzi”. 13.00 „Co słychać w Łodzi”. 13.05 „Co słychać w Łodzi”. 13.10 „Co słychać w Łodzi”. 13.15 „Co słychać w Łodzi”. 13.20 „Co słychać w Łodzi”. 13.25 „Co słychać w Łodzi”. 13.30 „Co słychać w Łodzi”. 13.35 „Co słychać w Łodzi”. 13.40 „Co słychać w Łodzi”. 13.45 „Co słychać w Łodzi”. 13.50 „Co słychać w Łodzi”. 13.55 „Co słychać w Łodzi”. 14.00 „Co słychać w Łodzi”. 14.05 „Co słychać w Łodzi”. 14.10 „Co słychać w Łodzi”. 14.15 „Co słychać w Łodzi”. 14.20 „Co słychać w Łodzi”. 14.25 „Co słychać w Łodzi”. 14.30 „Co słychać w Łodzi”. 14.35 „Co słychać w Łodzi”. 14.40 „Co słychać w Łodzi”. 14.45 „Co słychać w Łodzi”. 14.50 „Co słychać w Łodzi”. 14.55 „Co słychać w Łodzi”. 15.00 „Co słychać w Łodzi”. 15.05 „Co słychać w Łodzi”. 15.10 „Co słychać w Łodzi”. 15.15 „Co słychać w Łodzi”. 15.20 „Co słychać w Łodzi”. 15.25 „Co słychać w Łodzi”. 15.30 „Co słychać w Łodzi”. 15.35 „Co słychać w Łodzi”. 15.40 „Co słychać w Łodzi”. 15.45 „Co słychać w Łodzi”. 15.50 „Co słychać w Łodzi”. 15.55 „Co słychać w Łodzi”. 16.00 „Co słychać w Łodzi”. 16.05 „Co słychać w Łodzi”. 16.10 „Co słychać w Łodzi”. 16.15 „Co słychać w Łodzi”. 16.20 „Co słychać w Łodzi”. 16.25 „Co słychać w Łodzi”. 16.30 „Co słychać w Łodzi”. 16.35 „Co słychać w Łodzi”. 16.40 „Co słychać w Łodzi”. 16.45 „Co słychać w Łodzi”. 16.50 „Co słychać w Łodzi”. 16.55 „Co słychać w Łodzi”. 17.00 „Co słychać w Łodzi”. 17.05 „Co słychać w Łodzi”. 17.10 „Co słychać w Łodzi”. 17.15 „Co słychać w Łodzi”. 17.20 „Co słychać w Łodzi”. 17.25 „Co słychać w Łodzi”. 17.30 „Co słychać w Łodzi”. 17.35 „Co słychać w Łodzi”. 17.40 „Co słychać w Łodzi”. 17.45 „Co słychać w Łodzi”. 17.50 „Co słychać w Łodzi”. 17.55 „Co słychać w Łodzi”. 18.00 „Co słychać w Łodzi”. 18.05 „Co słychać w Łodzi”. 18.10 „Co słychać w Łodzi”. 18.15 „Co słychać w Łodzi”. 18.20 „Co słychać w Łodzi”. 18.25 „Co słychać w Łodzi”. 18.30 „Co słychać w Łodzi”. 18.35 „Co słychać w Łodzi”. 18.40 „Co słychać w Łodzi”. 18.45 „Co słychać w Łodzi”. 18.50 „Co słychać w Łodzi”. 18.55 „Co słychać w Łodzi”. 19.00 „Co słychać w Łodzi”. 19.05 „Co słychać w Łodzi”. 19.10 „Co słychać w Łodzi”. 19.15 „Co słychać w Łodzi”. 19.20 „Co słychać w Łodzi”. 19.25 „Co słychać w Łodzi”. 19.30 „Co słychać w Łodzi”. 19.35 „Co słychać w Łodzi”. 19.40 „Co słychać w Łodzi”. 19.45 „Co słychać w Łodzi”. 19.50 „Co słychać w Łodzi”. 19.55 „Co słychać w Łodzi”. 20.00 „Co słychać w Łodzi”. 20.05 „Co słychać w Łodzi”. 20.10 „Co słychać w Łodzi”. 20.15 „Co słychać w Łodzi”. 20.20 „Co słychać w Łodzi”. 20.25 „Co słychać w Łodzi”. 20.30 „Co słychać w Łodzi”. 20.35 „Co słychać w Łodzi”. 20.40 „Co słychać w Łodzi”. 20.45 „Co słychać w Łodzi”. 20.50 „Co słychać w Łodzi”. 20.55 „Co słychać w Łodzi”. 21.00 „Co słychać w Łodzi”. 21.05 „Co słychać w Łodzi”. 21.10 „Co słychać w Łodzi”. 21.15 „Co słychać w Łodzi”. 21.20 „Co słychać w Łodzi”. 21.25 „Co słychać w Łodzi”. 21.30 „Co słychać w Łodzi”. 21.35 „Co słychać w Łodzi”. 21.40 „Co słychać w Łodzi”. 21.45 „Co słychać w Łodzi”. 21.50 „Co słychać w Łodzi”. 21.55 „Co słychać w Łodzi”. 22.00 „Co słychać w Łodzi”. 22.05 „Co słychać w Łodzi”. 22.10 „Co słychać w Łodzi”. 22.15 „Co słychać w Łodzi”. 22.20 „Co słychać w Łodzi”. 22.25 „Co słychać w Łodzi”. 22.30 „Co słychać w Łodzi”. 22.35 „Co słychać w Łodzi”. 22.40 „Co słychać w Łodzi”. 22.45 „Co słychać w Łodzi”. 22.50 „Co słychać w Łodzi”. 22.55 „Co słychać w Łodzi”. 23.00 „Co słychać w Łodzi”. 23.05 „Co słychać w Łodzi”. 23.10 „Co słychać w Łodzi”. 23.15 „Co słychać w Łodzi”. 23.20 „Co słychać w Łodzi”. 23.25 „Co słychać w Łodzi”. 23.30 „Co słychać w Łodzi”. 23.35 „Co słychać w Łodzi”. 23.40 „Co słychać w Łodzi”. 23.45 „Co słychać w Łodzi”. 23.50 „Co słychać w Łodzi”. 23.55 „Co słychać w Łodzi”. 24.00 „Co słychać w Łodzi”. 24.05 „Co słychać w Łodzi”. 24.10 „Co słychać w Łodzi”. 24.15 „Co słychać w Łodzi”. 24.20 „Co słychać w Łodzi”. 24.25 „Co słychać w Łodzi”. 24.30 „Co słychać w Łodzi”. 24.35 „Co słychać w Łodzi”. 24.40 „Co słychać w Łodzi”. 24.45 „Co słychać w Łodzi”. 24.50 „Co słychać w Łodzi”. 24.55 „Co słychać w Łodzi”. 25.00 „Co słychać w Łodzi”. 25.05 „Co słychać w Łodzi”. 25.10 „Co słychać w Łodzi”. 25.15 „Co słychać w Łodzi”. 25.20 „Co słychać w Łodzi”. 25.25 „Co słychać w Łodzi”. 25.30 „Co słychać w Łodzi”. 25.35 „Co słychać w Łodzi”. 25.40 „Co słychać w Łodzi”. 25.45 „Co słychać w Łodzi”. 25.50 „Co słychać w Łodzi”. 25.55 „Co słychać w Łodzi”. 26.00 „Co słychać w Łodzi”. 26.05 „Co słychać w Łodzi”. 26.10 „Co słychać w Łodzi”. 26.15 „Co słychać w Łodzi”. 26.20 „Co słychać w Łodzi”. 26.25 „Co słychać w Łodzi”. 26.30 „Co słychać w Łodzi”. 26.35 „Co słychać w Łodzi”. 26.40 „Co słychać w Łodzi”. 26.45 „Co słychać w Łodzi”. 26.50 „Co słychać w Łodzi”. 26.55 „Co słychać w Łodzi”. 27.00 „Co słychać w Łodzi”. 27.05 „Co słychać w Łodzi”. 27.10 „Co słychać w Łodzi”. 27.15 „Co słychać w Łodzi”. 27.20 „Co słychać w Łodzi”. 27.25 „Co słychać w Łodzi”. 27.30 „Co słychać w Łodzi”. 27.35 „Co słychać w Łodzi”. 27.40 „Co słychać w Łodzi”. 27.45 „Co słychać w Łodzi”. 27.50 „Co słychać w Łodzi”. 27.55 „Co słychać w Łodzi”. 28.00 „Co słychać w Łodzi”. 28.05 „Co słychać w Łodzi”. 28.10 „Co słychać w Łodzi”. 28.15 „Co słychać w Łodzi”. 28.20 „Co słychać w Łodzi”. 28.25 „Co słychać w Łodzi”. 28.30 „Co słychać w Łodzi”. 28.35 „Co słychać w Łodzi”. 28.40 „Co słychać w Łodzi”. 28.45 „Co słychać w Łodzi”. 28.50 „Co słychać w Łodzi”. 28.55 „Co słychać w Łodzi”. 29.00 „Co słychać w Łodzi”. 29.05 „Co słychać w Łodzi”. 29.10 „Co słychać w Łodzi”. 29.15 „Co słychać w Łodzi”. 29.20 „Co słychać w Łodzi”. 29.25 „Co słychać w Łodzi”. 29.30 „Co słychać w Łodzi”. 29.35 „Co słychać w Łodzi”. 29.40 „Co słychać w Łodzi”. 29.45 „Co słychać w Łodzi”. 29.50 „Co słychać w Łodzi”. 29.55 „Co słychać w Łodzi”. 30.00 „Co słychać w Łodzi”. 30.05 „Co słychać w Łodzi”. 30.10 „Co słychać w Łodzi”. 30.15 „Co słychać w Łodzi”. 30.20 „Co słychać w Łodzi”. 30.25 „Co słychać w Łodzi”. 30.30 „Co słychać w Łodzi”. 30.35 „Co słychać w Łodzi”. 30.40 „Co słychać w Łodzi”. 30.45 „Co słychać w Łodzi”. 30.50 „Co słychać w Łodzi”. 30.55 „Co słychać w Łodzi”. 31.00 „Co słychać w Łodzi”. 31.05 „Co słychać w Łodzi”. 31.10 „Co słychać w Łodzi”. 31.15 „Co słychać w Łodzi”. 31.20 „Co słychać w Łodzi”. 31.25 „Co słychać w Łodzi”. 31.30 „Co słychać w Łodzi”. 31.35 „Co słychać w Łodzi”. 31.40 „Co słychać w Łodzi”. 31.45 „Co słychać w Łodzi”. 31.50 „Co słychać w Łodzi”. 31.55 „Co słychać w Łodzi”. 32.00 „Co słychać w Łodzi”. 32.05 „Co słychać w Łodzi”. 32.10 „Co słychać w Łodzi”. 32.15 „Co słychać w Łodzi”. 32.20 „Co słychać w Łodzi”. 32.25 „Co słychać w Łodzi”. 32.30 „Co słychać w Łodzi”. 32.35 „Co słychać w Łodzi”. 32.40 „Co słychać w Łodzi”. 32.45 „Co słychać w Łodzi”. 32.50 „Co słychać w Łodzi”. 32.55 „Co słychać w Łodzi”. 33.00 „Co słychać w Łodzi”. 33.05 „Co słychać w Łodzi”. 33.10 „Co słychać w Łodzi”. 33.15 „Co słychać w Łodzi”. 33.20 „Co słychać w Łodzi”. 33.25 „Co słychać w Łodzi”. 33.30 „Co słychać w Łodzi”. 33.35 „Co słychać w Łodzi”. 33.40 „Co słychać w Łodzi”. 33.45 „Co słychać w Łodzi”. 33.50 „Co słychać w Łodzi”. 33.55 „Co słychać w Łodzi”. 34.00 „Co słychać w Łodzi”. 34.05 „Co słychać w Łodzi”. 34.10 „Co słychać w Łodzi”. 34.15 „Co słychać w Łodzi”. 34.20 „Co słychać w Łodzi”. 34.25 „Co słychać w Łodzi”. 34.30 „Co słychać w Łodzi”. 34.35 „Co słychać w Łodzi”. 34.40 „Co słychać w Łodzi”. 34.45 „Co słychać w Łodzi”. 34.50 „Co słychać w Łodzi”. 34.55 „Co słychać w Łodzi”. 35.00 „Co słychać w Łodzi”. 35.05 „Co słychać w Łodzi”. 35.10 „Co słychać w Łodzi”. 35.15 „Co słychać w Łodzi”. 35.20 „Co słychać w Łodzi”. 35.25 „Co słychać w Łodzi”. 35.30 „Co słychać w Łodzi”. 35.35 „Co słychać w Łodzi”. 35.40 „Co słychać w Łodzi”. 35.45 „Co słychać w Łodzi”. 35.50 „Co słychać w Łodzi”. 35.55 „Co słychać w Łodzi”. 36.00 „Co słychać w Łodzi”. 36.05 „Co słychać w Łodzi”. 36.10 „Co słychać w Łodzi”. 36.15 „Co słychać w Łodzi”. 36.20 „Co słychać w Łodzi”. 36.25 „Co słychać w Łodzi”. 36.30 „Co słychać w Łodzi”. 36.35 „Co słychać w Łodzi”. 36.40 „Co słychać w Łodzi”. 36.45 „Co słychać w Łodzi”. 36.50 „Co słychać w Łodzi”. 36.55 „Co słychać w Łodzi”. 37.00 „Co słychać w Łodzi”. 37.05 „Co słychać w Łodzi”. 37.10 „Co słychać w Łodzi”. 37.15 „Co słychać w Łodzi”. 37.20 „Co słychać w Łodzi”. 37.25 „Co słychać w Łodzi”. 37.30 „Co słychać w Łodzi”. 37.35 „Co słychać w Łodzi”. 37.40 „Co słychać w Łodzi”. 37.45 „Co słychać w Łodzi”. 37.50 „Co słychać w Łodzi”. 37.55 „Co słychać w Łodzi”. 38.00 „Co słychać w Łodzi”. 38.05 „Co słychać w Łodzi”. 38.10 „Co słychać w Łodzi”. 38.15 „Co słychać w Łodzi”. 38.20 „Co słychać w Łodzi”. 38.25 „Co słychać w Łodzi”. 38.30 „Co słychać w Łodzi”. 38.35 „Co słychać w Łodzi”. 38.40 „Co słychać w Łodzi”. 38.45 „Co słychać w Łodzi”. 38.50 „Co słychać w Łodzi”. 38.55 „Co słychać w Łodzi”. 39.00 „Co słychać w Łodzi”. 39.05 „Co słychać w Łodzi”. 39.10 „Co słychać w Łodzi”. 39.15 „Co słychać w Łodzi”. 39.20 „Co słychać w Łodzi”. 39.25 „Co słychać w Łodzi”. 39.30 „Co słychać w Łodzi”. 39.35 „Co słychać w Łodzi”. 39.40 „Co słychać w Łodzi”. 39.45 „Co słychać w Łodzi”. 39.50 „Co słychać w Łodzi”. 39.55 „Co słychać w Łodzi”. 40.00 „Co słychać w Łodzi”. 40.05 „Co słychać w Łodzi”. 40.10 „Co słychać w Łodzi”. 40.15 „Co słychać w Łodzi”. 40.20 „Co słychać w Łodzi”. 40.25 „Co słychać w Łodzi”. 40.30 „Co słychać w Łodzi”. 40.35 „Co słychać w Łodzi”. 40.40 „Co słychać w Łodzi”. 40.45 „Co słychać w Łodzi”. 40.50 „Co słychać w Łodzi”. 40.55 „Co słychać w Łodzi”. 41.00 „Co słychać w Łodzi”. 41.05 „Co słychać w Łodzi”. 41.10 „Co słychać w Łodzi”. 41.15 „Co słychać w Łodzi”. 41.20 „Co słychać w Łodzi”. 41.25 „Co słychać w Łodzi”. 41.30 „Co słychać w Łodzi”. 41.35 „Co słychać w Łodzi”. 41.40 „Co słychać w Łodzi”. 41.45 „Co słychać w Łodzi”. 41.50 „Co słychać w Łodzi”. 41.55 „Co słychać w Łodzi”. 42.00 „Co słychać w Łodzi”. 42.05 „Co słychać w Łodzi”. 42.10 „Co słychać w Łodzi”. 42.15 „Co słychać w Łodzi”. 42.20 „Co słychać w Łodzi”. 42.25 „Co słychać w Łodzi”. 42.30 „Co słychać w Łodzi”. 42.35 „Co słychać w Łodzi”. 42.40 „Co słychać w Łodzi”. 42.45 „Co słychać w Łodzi”. 42.50 „Co słychać w Łodzi”. 42.55 „Co słychać w Łodzi”. 43.00 „Co słychać w Łodzi”. 43.05 „Co słychać w Łodzi”. 43.10 „Co słychać w Łodzi”. 43.15 „Co słychać w Łodzi”. 43.20 „Co słychać w Łodzi”. 43.25 „Co słychać w Łodzi”. 43.30 „Co słychać w Łodzi”. 43.35 „Co słychać w Łodzi”. 43.40 „Co słychać w Łodzi”. 43.45 „Co słychać w Łodzi”. 43.50 „Co słychać w Łodzi”. 43.55 „Co słychać w Łodzi”. 44.00 „Co słychać w Łodzi”. 44.05 „Co słychać w Łodzi”. 44.10 „Co słychać w Łodzi”. 44.15 „Co słychać w Łodzi”. 44.20 „Co słychać w Łodzi”. 44.25 „Co słychać w Łodzi”. 44.30 „Co słychać w Łodzi”. 44.35 „Co słychać w Łodzi”. 44.40 „Co słychać w Łodzi”. 44.45 „Co słychać w Łodzi”. 44.50 „Co słychać w Łodzi”. 44.55 „Co słychać w Łodzi”. 45.00 „Co słychać w Łodzi”. 45.05 „Co słychać w Łodzi”. 45.10 „Co słychać w Łodzi”. 45.15 „Co słychać w Łodzi”. 45.20 „Co słychać w Łodzi”. 45.25 „Co słychać w Łodzi”. 45.30 „Co słychać w Łodzi”. 45.35 „Co słychać w Łodzi”. 45.40 „Co słychać w Łodzi”. 45.45 „Co słychać w Łodzi”. 45.50 „Co słychać w Łodzi”. 45.55 „Co słychać w Łodzi”. 46.00 „Co słychać w Łodzi”. 46.05 „Co słychać w Łodzi”. 46.10 „Co słychać w Łodzi”. 46.15 „Co słychać w Łodzi”. 46.20 „Co słychać w Łodzi”. 46.25 „Co słychać w Łodzi”. 46.30 „Co słychać w Łodzi”. 46.35 „Co słychać w Łodzi”. 46.40 „Co słychać w Łodzi”. 46.45 „Co słychać w Łodzi”. 46.50 „Co słychać w Łodzi”. 46.55 „Co słychać w Łodzi”. 47.00 „Co słychać w Łodzi”. 47.05 „Co słychać w Łodzi”. 47.10 „Co słychać w Łodzi”. 47.15 „Co słychać w Łodzi”. 47.20 „Co słychać w Łodzi”. 47.25 „Co słychać w Łodzi”. 47.30 „Co słychać w Łodzi”. 47.35 „Co słychać w Łodzi”. 47.40 „Co słychać w Łodzi”. 47.45 „Co słychać w Łodzi”. 47.50 „Co słychać w Łodzi”. 47.55 „Co słychać w Łodzi”. 48.00 „Co słychać w Łodzi”. 48.05 „Co słychać w Łodzi”. 48.10 „Co słychać w Łodzi”. 48.15 „Co słychać w Łodzi”. 48.20 „Co słychać w Łodzi”. 48.25 „Co słychać w Łodzi”. 48.30 „Co słychać w Łodzi”. 48.35 „Co słychać w Łodzi”. 48.40 „Co słychać w Łodzi”. 48.45 „Co słychać w Łodzi”. 48.50 „Co słychać w Łodzi”. 48.55 „Co słychać w Łodzi”. 4